

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 840

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 decembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.276. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	2	Decizia nr. 1.170 din 6 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	14–15
1.277. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	2	Decizia nr. 1.199 din 11 noiembrie 2008 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctul 1 din Legea nr. 249/2003 pentru completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	16–17
1.278. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.279. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	3	2.493. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Casă”, bd. Ion Mihalache nr. 12, sectorul 1, București	18
1.280. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	3	2.496. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Școală”, satul/comuna Faraoni, județul Bacău	18
1.281. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	3	2.620. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Casa Constantin și George Vătășelu”, str. Berevoiești nr. 69, orașul Vălenii de Munte, județul Prahova	19
1.282. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4	2.658. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Casa Moșoiu”, str. Popa Șapcă nr. 10, municipiul Târgoviște, județul Dâmbovița	19
1.283. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4	2.659. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului Biserica de lemn „Sf. Ioan”, satul Brad, comuna Negri, județul Bacău	20
1.284. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4	2.660. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Han”, str. Al. I. Cuza nr. 43, municipiul Galați, județul Galați	20
1.285. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
1.286. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	5	Decizia nr. 10 din 18 februarie 2008	21–22
1.287. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	5	Decizia nr. 11 din 18 februarie 2008	22–23
1.288. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	6	REPUBLICĂRI	
1.289. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	6	Hotărârea Guvernului nr. 617/2003 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată	24–32
1.290. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	6		
1.291. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	7		
1.292. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	7		
1.293. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	7		
1.294. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	8		
1.295. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	8		
1.296. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	8		
1.297. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	9		
1.298. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	9		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.151 din 6 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale	9–11		
Decizia nr. 1.157 din 6 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 ¹ alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	11–12		
Decizia nr. 1.167 din 6 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 26 ² din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale	12–14		

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.094/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Năstasă Aurica, judecător la Tribunalul Vaslui, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.276.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.086/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Râclea Getta, judecător la Tribunalul Vaslui, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.277.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.087/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Gălescu Nina, judecător la Tribunalul Vaslui, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.278.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 976/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ispas Adriana Jeni, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.279.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.013/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Scurtu Jan, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.280.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.016/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Dobre Mircea, judecător la Judecătoria Buftea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.281.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.005/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 31 decembrie 2008, doamna Cionca Susana Magdalena, judecător la Tribunalul Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.282.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.014/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Băleanu Mineta, judecător la Tribunalul Tulcea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.283.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.017/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Lambropulos Daniela-Corina, judecător la Judecătoria Hunedoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.284.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.009/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Pârvan Ioana, judecător la Tribunalul Olt, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.285.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.008/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Maican Maria, judecător la Tribunalul Olt, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.286.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.006/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Mihăieș Aurel, judecător la Tribunalul Timiș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.287.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.089/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Duțu Maria, judecător cu grad de curte de apel la Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.288.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.085/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Giorgi Doina, judecător la Tribunalul Gorj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.289.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.088/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ghiugan Eugenia, judecător la Tribunalul București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.290.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.091/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Zdrenghea Elena, judecător la Tribunalul Hunedoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.291.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.095/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Catargiu Victoria, judecător la Curtea de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.292.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.093/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Degău Gheorghe, judecător la Judecătoria Beiuș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.293.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.097/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Dobrescu Raul, judecător la Tribunalul Buzău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.294.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.092/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Sascău Adriana, judecător la Tribunalul Bacău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.295.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.096/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Coiciu Maria, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Carei, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 1.296.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.015/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Jurj Vasile, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.297.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.047/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Florea Elena, procuror șef Secție judiciară la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.298.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.151**

din 6 noiembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16—19 și art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, precum și a prevederilor art. 132 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Viti-Viticolă Sâmburești” — S.A. în Dosarul nr. 1.286/1.259/2007 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât criticile formulate privesc modul de interpretare a dispozițiilor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.286/1.259/2007, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16—19 și art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, precum și a prevederilor art. 132 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, scrisă, depusă la dosarul instanței de judecată, se invocă neconstituționalitatea dispozițiilor „art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997”, constând într-o „insuficientă reglementare”. În acest sens, arată că, potrivit acestor texte de lege, „Asociația” este îndreptățită să adopte hotărâri în scopul apărării drepturilor și intereselor legitime ale societății prin încheierea de acte juridice, iar „faptul că Asociația devine proprietar al acțiunilor la momentul achitării integrale a prețului din contractul de privatizare nu afectează cu nimic dreptul Asociației de a vota în adunarea generală a acționarilor [...] orice operațiuni juridice, inclusiv o majorare a capitalului [...]”. În consecință, consideră că, „dacă instanța are cel mai mic dubiu în legătură cu această posibilitate a Asociației, de a vota majorarea de capital social”, „ar însemna că art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 este neconstituțional printr-o insuficientă reglementare”.

Tribunalul Comercial Argeș apreciază că art. 21 alin. (1) și (2) nu contravine textelor constituționale invocate ca fiind încălcate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că art. 16—19 și art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și art. 132 din Legea nr. 31/1990, republicată, nu sunt contrare art. 45, 53 și 135 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, „dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2), precum și art. 16—19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și art. 132 din Legea nr. 31/1990”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 20 decembrie 1997, iar textele de lege criticate, cuprinse în capitolul III secțiunea a II-a „*Achiziții interne*”, dispun cu privire la: persoanele care se pot constitui în asociații pentru a dobândi dreptul de proprietate asupra acțiunilor emise de o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar;

procedura de constituire și de lichidare a unei asociații, structura acesteia, drepturile și obligațiile membrilor săi; înscrierea acțiunilor dobândite în registrul acționarilor societății comerciale. Art. 19, criticat, de asemenea, ca fiind neconstituțional, a fost abrogat, în mod expres, prin art. 56 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002.

Art. 132 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, cuprinde dispoziții referitoare la caracterul obligatoriu al hotărârilor adunării generale pentru acționarii care nu au luat parte la adunare, precum și procedura atacării acestora în justiție.

În opinia autorului excepției, aceste prevederi de lege încalcă art. 45 „*Libertatea economică*”, art. 53 „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*” și art. 135 „*Economia*”, din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Prin dispozitivul Încheierii de sesizare a Curții Constituționale din data de 3 aprilie 2008, Tribunalul Comercial Argeș a reținut ca obiect al excepției de neconstituționalitate „dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2), precum și art. 16—19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și art. 132 din Legea nr. 31/1990”. În realitate, în motivarea scrisă depusă de către autorul excepției la dosarul instanței de judecată se invocă neconstituționalitatea dispozițiilor „art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997”, constând într-o „insuficientă reglementare”. Aceeași concluzie rezultă și din analiza actelor existente în acel dosar. Dispozițiile art. 16—19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și ale art. 132 din Legea nr. 31/1990, reținute de Tribunalul Comercial Argeș ca făcând obiect al excepției, sunt invocate de reclamantul din cauză ca temeuri de drept ale acțiunii promovate.

Așa fiind, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și jurisprudența Curții în materie, autorul excepției este partea care a invocat-o, iar instanța de judecată nu poate, prin încheierea de sesizare, să o modifice. De aceea, încălcarea de către instanță a obligației de a sesiza Curtea cu excepția, așa cum a fost invocată, nu poate avea ca semnificație nerespectarea dreptului constituțional al părții de a invoca excepția de neconstituționalitate așa cum crede de cuviință.

În consecință, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.007D/2008 obiectul excepției îl constituie art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și cu privire la aceste dispoziții Curtea urmează să se pronunțe prin decizie.

Critica de neconstituționalitate formulată constă în susținerea potrivit căreia dacă instanța de judecată interpretează că art. 21 alin. (1) și (2) nu îndreptățește „Asociația” să adopte hotărâri pentru orice operațiuni juridice, inclusiv pentru o majorare a capitalului, atunci acesta este neconstituțional „printr-o insuficientă reglementare”.

Curtea constată că această critică nu poate fi reținută, întrucât nu privește o problemă de constituționalitate, ci de interpretare a legii, aspect care nu intră în competența sa de soluționare. Aceasta deoarece, potrivit Constituției și Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale prevederile care încalcă dispozițiile sau principiile Legii fundamentale.

De altfel, chiar dacă în cauză autorul excepției invocă încălcarea art. 45, art. 53 și art. 135 din Constituție, acestea sunt doar enunțate, fără a se motiva în ce constă această încălcare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Viti-Viticolă Sâmburești” — S.A. în Dosarul nr. 1.286/1.259/2007 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.157

din 6 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77¹ alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77¹ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție invocată de Vasile Ioan Griga și Adela Liana Griga în Dosarul nr. 16.428/211/2007 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că aceasta privește, în realitate, modalitatea de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 16.428/211/2007, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77¹ alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție invocată de Vasile Ioan Griga și Adela Liana Griga.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale „în măsura în care acestea condiționează intabularea în cartea funciară a dreptului de proprietate al dobânditorilor acestui drept pe calea hotărârilor judecătorești de îndeplinirea obligațiilor altor persoane”. Astfel, se arată că, urmare a acestei dispoziții legale, se creează situația ca persoanelor (cumpărători) care au dobândit dreptul de proprietate printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă să le fie respinsă cererea de intabulare a dreptului de proprietate în cazul în care vânzătorii (pârâți în litigiul urmare căruia a fost pronunțată hotărârea) au și o altă

cetățenie și domiciliul în străinătate, nefiind înscrși pe rolul fiscal în România. Dobânditorilor dreptului de proprietate le este imposibil să îndeplinească obligația foștilor proprietari, de plată a impozitului pe transferul dreptului de proprietate și, oricum, „o atare sarcină nu ar putea fi impusă prin lege dobânditorilor pentru a le fi recunoscut dreptul la intabularea dreptului lor la proprietate”. Se mai arată că, deoarece, potrivit art. 20 din Legea nr. 7/1996, dreptul de proprietate al foștilor proprietari tabulari se stinge numai prin înscrierea radierii lor la cartea funciară, radieră care se face odată cu intabularea dreptului de proprietate al cumpărătorilor, conform alin. (3) al aceluiași articol, noii proprietari pot dispune nestingheriți de dreptul lor de proprietate numai în condițiile în care el este intabulat în cartea funciară. Ca urmare, se încalcă dreptul de proprietate și dispozițiile constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, care impun ca niciun drept al unei persoane să nu fie restrâns prin lege ca urmare a neîndeplinirii de către o altă persoană a obligațiilor sale legale. În sfârșit, se arată că art. 77¹ alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal aduce atingere prerogativei dispoziției, ca atribut al dreptului de proprietate asupra bunurilor, ceea ce încalcă și prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Cluj-Napoca apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât „impozitul aferent imobilelor poate fi achitat doar de către vânzătorii, Administrația Finanțelor Publice nedând posibilitatea cumpărătorilor să achite datoria acestora. În situația în care vânzătorii nu pot să facă această operațiune, locuind în străinătate, de exemplu, cumpărătorii, proprietari ai imobilului, nu își pot valorifica dreptul de proprietate dobândit”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, întrucât nu încalcă dispozițiile invocate din Legea fundamentală. În plus, arată că ceea ce se invocă în cauză sunt aspecte ce țin de aplicarea legii, care nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției, Curtea constată că, deși a fost sesizată, prin încheierea instanței de judecată, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor alin. (6) al art. 771 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în integralitatea acestuia, autorii excepției critică numai teza finală a acestui text de lege.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității art. 771 alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moștenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătorești și a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligației de plată a impozitului prevăzut la alin. (1)*

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 771 alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție invocată de Vasile Ioan Griga și Adela Liana Griga în Dosarul nr. 16.428/211/2007 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.167

din 6 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 26² din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

și (3) și, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 — *Universalitatea*, ale art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Se invocă, totodată, art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, textul de lege criticat nu aduce nicio atingere principiului egalității în drepturi, întrucât acesta se aplică în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. De asemenea, contrar susținerilor autorilor excepției, art. 771 alin. (6) teza finală din Legea nr. 571/2003 dă expresie dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege. Prin urmare, nu se poate reține nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți.

Prevederile art. 15 din Constituție, invocate, de asemenea, de autorii excepției, nu sunt incidente în cauză.

În realitate, ceea ce se supune atenției Curții, în cauza de față, este o problemă de interpretare și aplicare a legii în situația particulară relevată de autorii excepției, aspect care nu intră însă sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 38.433/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 26² din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romferchim” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate constituie temeiul juridic al acțiunii introduse în anul 2002 împotriva sa de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, acțiune care are ca obiect plata penalităților pentru neefectuarea investițiilor aferente anilor 1996—2000, conform contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat între părți în anul 1996. Astfel, autorul excepției consideră inadmisibil ca, „după trecerea a 2 ani de zile de la ultimul termen prevăzut pentru efectuarea investițiilor și după 6 ani de la încheierea contractului, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului să vină să susțină că sunt aplicabile dispozițiile unui act normativ adoptat în anul 2002”, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, iar nu prevederile Decretului nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, care erau în vigoare în momentul introducerii acțiunii la instanța judecătorească. Prin aplicarea dispozițiilor criticate sunt modificate situații juridice definitiv stabilite și acte definitiv terminate, ceea ce contravine principiului neretroactivității legii.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu au efecte retroactive, întrucât reglementează domeniul propriu de aplicare a legii noi, respectiv efectele viitoare produse de o stare de drept născută anterior intrării în vigoare a ordonanței de guvern.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 26² din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 nu contravin principiului neretroactivității legii, ele urmând a fi aplicate începând cu data intrării lor în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 26² din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 2 februarie 2002, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 3 alin. (1) lit. c): „*În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]*
c) *perioada de derulare a contractului — perioada până la îndeplinirea oricăreia și a tuturor obligațiilor părților contractante,*

conform clauzelor contractuale și prevederilor prezentei ordonanțe; intră sub incidența acestei definiții inclusiv acele contracte care până la apariția prezentei ordonanțe confereau Autorității anumite drepturi, inclusiv dreptul de a pretinde cumpărătorilor aducerea la îndeplinire a obligațiilor acestora asumate prin contract;”;

— Art. 26²: „*În situațiile prevăzute la art. 26 alin. (2) prescripția pentru dreptul Autorității de a aplica sancțiunile sau de a executa garanțiile începe să curgă de la data împlinirii ultimei scadențe anterioare intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii.

Analizând textele de lege supuse controlului de constituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 stabilesc semnificația perioadei de derulare a contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, societățile și companiile naționale ca fiind perioada până la îndeplinirea oricăreia și a tuturor obligațiilor părților contractante, conform clauzelor contractuale și prevederilor prezentei ordonanțe. De asemenea, sunt considerate ca fiind contracte aflate în perioada de derulare și contractele încheiate înainte de apariția prezentei ordonanțe, care conferă Autorității anumite drepturi, inclusiv dreptul de a pretinde cumpărătorilor ducerea la îndeplinire a obligațiilor acestora asumate prin contract. Relativ la aceste din urmă contracte, dispozițiile art. 26 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 prevăd că, în cazul în care se constată valoric nerealizarea sau realizarea parțială a angajamentului investițional, cumpărătorul datorează penalități contractuale calculate la valoarea nerealizată, fără luarea în considerare a nerealizărilor pe obiective. Potrivit art. 26² din ordonanță, data de la care cumpărătorul datorează aceste penalități și de la care începe să curgă termenul de prescripție pentru dreptul Autorității de a aplica sancțiunile sau de a executa garanțiile este data împlinirii ultimei scadențe anterioare intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 25/2002.

Deși autorul excepției nu își circumscrie *de plano* critica de neconstituționalitate, care vizează ambele texte de lege, din argumentarea excepției se constată că, în realitate, acesta consideră ca fiind neconstituționale doar dispozițiile art. 26² din ordonanță. Sub acest aspect, autorul apreciază că prin instituirea obligației de plată a penalităților în sarcina cumpărătorului, în cazul contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 25/2002, s-ar conferi acestor contracte efecte juridice pe care nu le aveau la momentul semnării lor.

Din această perspectivă se susține că textul de lege dedus controlului de constituționalitate modifică în mod esențial regimul juridic aplicabil anterior tuturor contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, societățile și companiile naționale, încheiate sub imperiul legii vechi, în virtutea principiului „*tempus regit actum*”, ceea ce contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, referitoare la neretroactivitatea legii.

Analizând excepția de neconstituționalitate așa cum aceasta a fost ridicată de autorul său, Curtea reține că retroactivitatea textului de lege și deci neconstituționalitatea art. 26² din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 sunt, în mod necesar, subsecvente admitterii caracterului novator al reglementării pe care textul o consacră. Altfel spus, numai în măsura în care anterior intrării în vigoare a textului de lege dedus controlului de constituționalitate soluția consacrată de acesta nu era de conceput, critica de neconstituționalitate ar putea fi considerată ca fiind întemeiată.

Or, sub acest aspect Curtea constată că dispozițiile art. 26 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 fac vorbire, *expresis verbis*, despre „*penalitățile contractuale*” calculate la valoarea nerealizată a angajamentului investițional. Așa fiind,

legiuitorului nu reglementează o soluție legislativă inovatoare, ci consacră, pe cale legală, ceea ce contractul încheiat între părți deja prevedea, și anume clauza privind penalitățile datorate pentru neîndeplinirea obligațiilor asumate prin contract, respectiv pentru nerealizarea sau realizarea parțială a angajamentului investițional de către cumpărător.

Nici prevederea *in terminis* prin lege a datei de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului Autorității de a aplica sancțiunile sau de a executa garanțiile, respectiv data împlinirii ultimei scadențe anterioare intrării în vigoare a ordonanței, nu poate fi calificată ca fiind un element novator, de natură a modifica regimul juridic aplicabil în speță. Astfel, potrivit dreptului comun în materia prescripției — Decretul nr. 167/1958, regula este că prescripția extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, regulă cunoscută încă din dreptul roman și exprimată prin adagiul „*actione non natae, non praescribitur*”. Or, facultatea titularului unui drept subiectiv de a

se adresa justiției pentru a obține recunoașterea și valorificarea acelui drept printr-o hotărâre care să-i asigure executarea silită a obligației corelative de către debitor nu se poate naște decât din momentul în care obligația devine exigibilă, adică este scadentă. Prin urmare, Curtea constată că este neîntemeiată susținerea autorului excepției, în sensul că soluția impusă de textul art. 26² din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 nu era posibilă anterior intrării sale în vigoare, întrucât textul în cauză ar fi avut un caracter novator și, prin aceasta, retroactiv.

De altfel, chiar dispozițiile art. 2 din ordonanță stabilesc că „*Prezenta ordonanță se aplică contractelor de vânzare-cumpărare având ca obiect acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, care au fost încheiate de Fondul Proprietății de Stat sau de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și sunt în derulare, pentru efectele produse de acestea după intrarea ei în vigoare*”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 26² din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romferchim” — S.A. din București în Dosarul nr. nr. 38.433/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.170

din 6 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cargo Steel” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 2.205/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, deoarece criticile formulate nu sunt întemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.205/105/008, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Cargo Steel” — S.R.L. din Deva într-o cauză comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 24 alin. (1) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

„deoarece permit instanței de judecată să soluționeze o cauză fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor subiective ale creditoarei, fără ca debitoarea să poată administra probe în apărare”. Apreciază, de asemenea, că apărarea exercitată pe calea cererii în anulare nu poate fi la fel de eficientă ca aceea de care ar beneficia într-o cale de atac prevăzută prin dreptul comun.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că prevederile de lege criticate nu încalcă dreptul la apărare și nici dreptul persoanei la un proces echitabil. Prin aceste dispoziții se instituie o procedură de judecată specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, „care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații contractuale comerciale de plată a unor sume de bani”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 6 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (2) din ordonanța criticată sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118 din 27 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008. Textele de lege menționate prevăd:

— Art. 6 alin. (2): „(2) *La cerere se anexează înscrisurile ce atestă cuantumul sumei datorate și orice alte înscrisuri doveditoare ale acesteia.*”;

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cargo Steel” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 2.205/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

— Art. 10 alin. (1): „(1) *În cazul în care, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că cererea este întemeiată, instanța emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată.*”;

— Art. 13: „(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*”

Autorul excepției susține că textele de lege menționate contravin prevederilor constituționale ale art. 24 alin. (1) potrivit căruia „*Dreptul la apărare este garantat*”, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind „*Dreptul la un proces echitabil*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

În esență, în opinia autorului excepției, textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece îngăduiesc dreptul la apărare și contravin dreptului părților la un proces echitabil.

Curtea, analizând aceste susțineri, constată că sunt neîntemeiate. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța criticată. Astfel, art. 6, art. 10 și art. 13 sunt cuprinse în capitolul IV din aceasta, intitulat „*Dispoziții procedurale*”, și dispun: art. 6 cu privire la cuprinsul cererii privind creanța de plată a prețului, precum și cu privire la înscrisurile doveditoare ale creanței și cuantumul sumei datorate; art. 10 în legătură cu emiterea de către instanța de judecată a ordonanței de plată, atunci când, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că aceasta este întemeiată; art. 10 în legătură cu posibilitatea contestării de către debitor a ordonanței de plată, precum și procedura pentru aceasta. Așa fiind, Curtea constată că art. 6, art. 10 și art. 13 din ordonanță nu numai că nu încalcă dreptul la apărare și dreptul părților la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, dau expresie acestora.

De altfel, cu privire la constituționalitatea art. 13 din ordonanță, Curtea s-a mai pronunțat într-o cauză în care se invocă, printre alte texte constituționale, și încălcarea art. 24 din Constituție. Prin Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, respingând excepția, Curtea a constatat că textul este constituțional.

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.199

din 11 noiembrie 2008

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctul 1
din Legea nr. 249/2003 pentru completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților
comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului
cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ioan Tiucă	— procuror
Claudia Mișu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21¹ din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, completată prin Legea nr. 249/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dorna Brânzeturii” — S.A. din Vatra Dornei în Dosarul nr. 2.392/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, pentru autorul excepției răspunde avocatul Matei Dănilă, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia pentru motivele expuse în notele scrise prin care a motivat excepția.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.392/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21¹ din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, completată prin Legea nr. 249/2003**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dorna Brânzeturii” — S.A. din Vatra Dornei într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea nulității absolute a unui contract de concesiune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 21¹ din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, astfel cum a fost completată prin Legea nr. 249/2003, sunt contrare dispozițiilor art. 53 și 135 din Constituție, întrucât concesiunea prin atribuire directă este o excepție nejustificată

de la regula concesiunii terenurilor pe baza unei proceduri concurențiale, care asigură protecția concurenței loiale. Procedura concesiunii prin atribuire directă încalcă principiile economiei de piață și liberei concurențe.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, susținerea autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Curtea constată că, deși autorul excepției critică pentru neconstituționalitate dispozițiile art. 21¹ din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, astfel cum a fost completată prin Legea nr. 249/2003, în realitate obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic, punctul 1 din Legea nr. 249/2003 pentru completarea Legii nr. 268/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 13 iunie 2003. Aceste dispoziții au următorul cuprins: Articol unic: — „Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La capitolul III, secțiunea a 3-a, după articolul 21 se introduce litera C cu articolele 21¹—21³ cu următorul cuprins:

«C. Procedura concesiunii prin atribuire directă

Art. 21¹ — (1) Terenurile cu destinație agricolă, care nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute la art. 1 și art. 2 alin. (1), vor fi atribuite direct spre concesiune investitorilor care au cumpărat acțiuni sau active ce implică

necesitatea exploatării unui teren cu destinație agricolă, astfel cum este definit la art. 2 alin. (2).

(2) Pentru capacitățile de producție din zootehnie, suprafața de teren cu destinație agricolă atribuită direct prin concesionare se stabilește în funcție de efectivul mediu de animale deținut și de capacitatea de exploatare.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și investitorilor care au cumpărat acțiuni sau active de la societățile comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau aflate permanent sub luciul de apă.

(4) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul bunurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 387/2002, cu modificările ulterioare.»[...]”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la dispozițiile constituționale ale art. 53 referitoare la *restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și la art. 135 referitoare la *economia României*.

În scopul examinării excepției de neconstituționalitate, se impune să se reține că obiectul de reglementare al Legii nr. 268/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001, așa cum rezultă din prevederile art. 1 lit. a) și c) ale aceleiași legi, îl constituie cadrul juridic privind privatizarea societăților comerciale agricole care dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă, constituite în conformitate cu Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, precum și regimul concesionării acestor terenuri.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul criticat nu încalcă dispozițiile art. 135 din Constituție, deoarece acesta conține o măsură legislativă care are ca obiectiv desăvârșirea reformei economice și atragerea de investiții, în scopul consolidării caracterului de piață al economiei, consacrat de art. 135 din Constituție. Pentru a

organiza economia României în conformitate cu dispozițiile alin. (1) al aceluiași articol, pe baza *principiului liberei inițiative și al liberei concurențe*, menite să garanteze funcționarea *economiei de piață*, statul român a elaborat, la nivel legislativ, strategia de privatizare, care a fost inițiată prin Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 8 august 1990.

Deosebit de acestea, analizând textul criticat prin coroborare cu celelalte prevederi ale Legii nr. 268/2001, rezultă că acesta este în concordanță cu *principiul liberei concurențe*. Astfel, menționatul text reglementează atribuirea directă de terenuri către investitori care au cumpărat de la respectivele societăți comerciale fie acțiuni prin ofertă publică de vânzare sau negociere directă cu preselectie, fie au cumpărat active pe bază de licitație publică, care implică necesitatea exploatării unor terenuri cu destinație agricolă. Curtea observă că dispozițiile criticate sunt aplicabile și în cazul bunurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001, astfel cum a fost modificată. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că măsurile instituite prin această ordonanță de urgență „vizează repunerea în circuitul economic agricol a unor construcții dezafectate, deci deturnate de la destinația lor firească, în scopul încurajării dezvoltării creșterii animalelor, cu consecințe evident pozitive asupra dezvoltării economice a unităților administrativ-teritoriale. Or, acționând astfel, statul se situează în planul exercitării concrete, prin activitatea normativă, a atribuțiilor sale privind *«protejarea intereselor naționale în activitatea economică»* și *«crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții»*, în conformitate cu dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) și f) din Constituție”.

În ceea ce privește pretinsa contrarietate a dispozițiilor art. 53 din Constituție referitoare la *restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor obligații*, Curtea reține că aceste dispoziții nu au relevanță în cauză, deoarece ele se referă la drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a articolului unic punctul 1 din Legea nr. 249/2003 pentru completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, ridicată de Societatea Comercială „Dorna Brânzeturii” — S.A. din Vatra Dornei în Dosarul nr. 2.393/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

privind declararea imobilului „Casă”, bd. Ion Mihalache nr. 12, sectorul 1, București

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, cu modificările ulterioare,

ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 192/E din 25 iunie 2008,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Casă”, bd. Ion Mihalache nr. 12, sectorul 1, București, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod B-II-m-B-19196, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 5 zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și cultelor,
Virgil Ștefan Nițulescu,
secretar general

București, 30 iulie 2008.
Nr. 2.493.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

privind declararea imobilului „Școală”, satul/comuna Faraoani, județul Bacău

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, cu modificările ulterioare,

ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 179/E din 25 iunie 2008,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Școală”, satul/comuna Faraoani, județul Bacău, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod BC-II-m-B-00828, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Bacău va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 5 zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și cultelor,
Virgil Ștefan Nițulescu,
secretar general

București, 1 august 2008.
Nr. 2.496.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind declararea imobilului „Casa Constantin și George Vătășelu”, str. Berevoiești nr. 69, orașul Vălenii de Munte, județul Prahova**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, cu modificările ulterioare,

ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 291/E din 24 septembrie 2008,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Casa Constantin și George Vătășelu”, str. Berevoiești nr. 69, orașul Vălenii de Munte, județul Prahova, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod PH-II-m-B-16836, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Prahova va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 5 zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și cultelor,
Virgil Ștefan Nițulescu,
secretar general

București, 21 octombrie 2008.

Nr. 2.620.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind declararea imobilului „Casa Moșoiu”, str. Popa Șapcă nr. 10, municipiul Târgoviște, județul Dâmbovița**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, cu modificările ulterioare,

ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 273/E din 24 septembrie 2008,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Casa Moșoiu”, str. Popa Șapcă nr. 10, municipiul Târgoviște, județul Dâmbovița, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod DB-II-m-B-17285, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Dâmbovița va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 5 zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și cultelor,
Virgil Ștefan Nițulescu,
secretar general

București, 18 noiembrie 2008.

Nr. 2.658.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind declararea imobilului Biserica de lemn „Sf. Ioan”, satul Brad, comuna Negri, județul Bacău**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) lit. b) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, cu modificările ulterioare,

ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 218/E din 30 iulie 2008,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul Biserica de lemn „Sf. Ioan”, satul Brad, comuna Negri, județul Bacău, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod BC-II-m-B-00798, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Bacău va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 5 zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și cultelor,
Virgil Ștefan Nițulescu,
secretar general

București, 18 noiembrie 2008.
Nr. 2.659.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind declararea imobilului „Han”, str. Al. I. Cuza nr. 43, municipiul Galați, județul Galați**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) lit. b) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, cu modificările ulterioare,

ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 221/E din 30 iulie 2008,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Han”, str. Al. I. Cuza nr. 43, municipiul Galați, județul Galați, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod GL-II-m-B-20173, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Galați va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 5 zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și cultelor,
Virgil Ștefan Nițulescu,
secretar general

București, 18 noiembrie 2008.
Nr. 2.660.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 10

din 18 februarie 2008

Dosar nr. 67/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 284 din Codul de procedură penală cu privire la data de la care curge termenul de 2 luni pentru introducerea plângerii prealabile în cazul infracțiunilor continuate sau continue.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 87 de judecători din totalul de 114 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Tiberiu Mihail Nițu, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, cerând să fie admis în sensul de a se stabili că data de la care curge termenul de 2 luni pentru introducerea plângerii prealabile în cazul infracțiunilor continuate sau continue este ziua în care partea vătămată a știut cine este făptuitorul, conform art. 284 din Codul de procedură penală.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a ivit diversitate de soluții în legătură cu stabilirea datei de la care curge termenul de 2 luni pentru introducerea plângerii prealabile în cazul infracțiunilor continuate sau continue.

Astfel, unele instanțe au considerat că termenul de 2 luni pentru introducerea plângerii prealabile în cazul infracțiunilor continuate sau continue curge de la momentul consumării sau, după caz, al epuizării infracțiunii.

Alte instanțe, dimpotrivă, au hotărât că acest termen curge din ziua în care persoana vătămată a știut cine este făptuitorul, cu motivarea că art. 284 din Codul de procedură penală nu distinge între infracțiunea continuată, continuă sau simplă instantanee.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Potrivit art. 284 alin. 1 din Codul de procedură penală, „în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o plângere prealabilă, aceasta trebuie să fie introdusă în termen de 2 luni din ziua în care persoana vătămată a știut cine este făptuitorul”.

De asemenea, potrivit art. 131 alin. 1 din Codul penal, „în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, lipsa acestei plângeri înlătură răspunderea penală”.

Rezultă deci din analiza dispozițiilor legale enunțate că plângerea prealabilă are o natură juridică mixtă — substanțială și procedurală —, iar termenul de 2 luni are o esență substanțială și o reglementare de natură procedurală.

Prin stabilirea termenului de 2 luni — calculat potrivit dispozițiilor art. 186 din Codul de procedură penală — legiuitorul dă dreptul persoanei vătămate de a solicita tragerea la răspundere a făptuitorului într-un interval de timp, corelativ cu posibilitatea ca făptuitorul să fie tras la răspundere și după trecerea acestui interval.

Ca urmare, în cazul în care persoana vătămată nu cunoaște identitatea făptuitorului în momentul săvârșirii faptei, pentru a nu se ajunge la decăderea acesteia din dreptul de a face plângere, legiuitorul a prevăzut un termen care curge din momentul aflării identității sale. În această perioadă de 2 luni, persoana vătămată ale cărei drepturi și interese au fost

prejudiciate printr-o faptă penală, în cazul în care autorul îi este cunoscut, poate decide asupra atitudinii pe care o adoptă, respectiv dacă uzează de dreptul de a sesiza organele judiciare, dat fiind că o atare situație juridică este guvernată de principiul disponibilității.

Pe de altă parte, termenul de 2 luni curge și în favoarea făptuitorului, față de care se poate cere tragerea la răspundere penală numai în limitele acestui interval de timp.

Or, datorită acestor efecte de neînălțurat, devine deosebit de importantă stabilirea momentului din care începe să curgă termenul menționat, pentru a se asigura persoanei vătămate și făptuitorului posibilitatea să-și exercite drepturile specifice poziției lor procesuale.

În această privință este de observat că dispozițiile art. 284 alin. 1 din Codul de procedură penală nu conțin niciun fel de distincție referitoare la formele de săvârșire a infracțiunii, ceea ce înseamnă că acele dispoziții se aplică indiferent dacă infracțiunile constau în fapte consumate sau în fapte epuizate, termenul curgând fără niciun fel de diferențiere din momentul cunoașterii făptuitorului.

Rezultă deci că pentru începerea curgerii termenului nu este necesară epuizarea infracțiunii, fiind suficient să fi fost începută comiterea acesteia sau să fi debutat acțiunea (în cazul infracțiunii continue) ori să se fi comis prima acțiune (în cazul infracțiunii continuate), cu îndeplinirea evidentă a condiției ca persoana vătămată să fi cunoscut pe autor, pentru ca termenul prevăzut de art. 284 alin. 1 din Codul de procedură penală să înceapă să curgă de la acea dată.

De aceea, soluția ce se impune este aceea că termenul de 2 luni prevăzut de art. 284 alin. 1 din Codul de procedură penală poate să curgă:

1. din momentul consumării infracțiunii, dacă acest moment este identic cu cel al cunoașterii făptuitorului;
2. din momentul cunoașterii făptuitorului, moment care se poate situa după momentul consumării, până la cel al epuizării;
3. din momentul epuizării infracțiunii sau ulterior acestuia, odată cu cunoașterea făptuitorului, în care caz nu trebuie depășit termenul de prescripție a răspunderii penale.

A considera altfel ar însemna să se accepte ca persoana vătămată ce cunoaște identitatea făptuitorului să nu introducă plângere prealabilă în 2 luni din acel moment, ci să aibă la dispoziție 2 luni din momentul epuizării infracțiunii, ceea ce ar fi inadmisibil întrucât s-ar modifica conținutul dispozițiilor art. 284 alin. 1 din Codul de procedură penală, creându-se, pe cale judiciară, un alt termen mai lung decât cel prescris de legiuitor.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 414² alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că termenul de 2 luni pentru introducerea plângerii prealabile, în cazul infracțiunilor continue sau continuate, curge de la data la care persoana vătămată sau persoana îndreptățită a reclama a știut cine este făptuitorul.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispozițiile art. 284 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că termenul de 2 luni pentru introducerea plângerii prealabile, în cazul infracțiunilor continue sau continuate, curge de la data la care persoana vătămată sau persoana îndreptățită a reclama a știut cine este făptuitorul.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18 februarie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftai

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 11
din 18 februarie 2008

Dosar nr. 68/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, referitor la organul judiciar căruia îi revine competența să dispună, în cursul urmăririi penale, prelungirea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea sau de a nu părăsi țara, în situația în care această măsură a fost luată de un judecător în temeiul dispozițiilor art. 146 alin. 11¹ și, respectiv, ale art. 149¹ alin. 12 din Codul de procedură penală.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 87 de judecători din totalul de 114 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Tiberiu Mihail Nițu, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru a fi admis în sensul de a se stabili că procurorului îi revine competența de a dispune prelungirea măsurilor preventive ale obligării de a nu părăsi localitatea sau țara, luate în cursul urmăririi penale de către judecător, prin aplicarea dispozițiilor art. 146 alin. 11¹ din Codul de procedură penală și, respectiv, ale art. 149¹ alin. 12 din același cod.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale referitoare la competența organului judiciar de a dispune, în cursul urmăririi penale, prelungirea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea sau de a nu părăsi țara, în situația când o atare măsură a fost luată de un judecător, prin aplicarea dispozițiilor art. 146 alin. 11¹ și, respectiv, ale art. 149¹ alin. 12 din Codul de procedură penală.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că judecătorul este competent să dispună prelungirea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea sau a celei de a nu părăsi țara în cazul în care, în cursul urmăririi penale, această măsură a fost luată de el, prin aplicarea dispozițiilor art. 146 alin. 11¹ și, respectiv, ale art. 149¹ alin. 12 din Codul de procedură penală.

S-a motivat că, în astfel de cauze, prelungirea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea sau a măsurii obligării de a nu

părăsi țara nu poate fi dispusă de procuror, în calitate de organ de urmărire penală, întrucât asemenea măsuri trebuie supuse controlului instanței de judecată sub aspectul legalității și temeiniciei.

Într-o altă opinie, dimpotrivă, s-a considerat că în cazul în care măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea sau a obligării de a nu părăsi țara a fost luată de judecător, prin aplicarea dispozițiilor art. 146 alin. 11¹ și, respectiv, ale art. 149¹ alin. 12 din Codul de procedură penală, competența de a dispune prelungirea acestei măsuri revine procurorului.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Prin dispozițiile art. 146 alin. 11¹ din Codul de procedură penală s-a instituit pentru judecător posibilitatea ca, în caz de respingere a propunerii de arestare preventivă a învinutului sau inculpatului, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, să dispună luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea sau pe aceea a obligării de a nu părăsi țara.

Este de observat însă că din examinarea dispozițiilor legale privind măsurile preventive rezultă că mai există și alte ipoteze reglementate în legătură cu luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea sau a celei a obligării de a nu părăsi țara.

Sub acest aspect, trebuie să se aibă în vedere că prin art. 145 alin. 1 și art. 145¹ alin. 1 din Codul de procedură penală se prevede că măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea și aceea a obligării de a nu părăsi țara pot fi dispuse față de învinuit ori inculpat de procuror sau de judecător, în cursul urmăririi penale, ori de instanța de judecată, în cursul judecății.

Pe de altă parte, potrivit alin. 2 al art. 145 din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 69 din Legea nr. 356/2006, în cursul urmăririi penale durata măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea sau țara nu poate depăși 30 de zile, în afară de cazul când ea este prelungită în condițiile legii, iar prelungirea se dispune de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile.

Ca urmare, ținându-se seama de caracterul restrictiv al interpretării dispozițiilor procedurale, se impune să se constate că indiferent de organul judiciar care a dispus măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea sau țara (procuror sau judecător), în cursul urmăririi penale prelungirea acestei măsuri se dispune de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

Rezultă deci că prin dispozițiile legale menționate nu s-a instituit o competență alternativă a judecătorului și procurorului în luarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea sau a celei a obligării de a nu părăsi țara, în cursul urmăririi penale, față de aceea din cursul cercetării judecătorești. În atare situație, competența de a dispune măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau pe aceea a obligării de a nu părăsi țara revine judecătorului, în cursul urmăririi penale, numai în cazurile expres prevăzute în art. 146 alin. 11¹ și art. 139 alin. 1 din Codul de procedură penală, respectiv în cazul respingerii propunerii de arestare preventivă a învinuitului sau inculpatului ori al schimbării temeiurilor care au determinat luarea măsurii arestării preventive.

De aceea, se impune concluzia că, pentru faza judecății în primă instanță, dispozițiile legale nu prevăd verificări privind

măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea sau privind măsura obligării de a nu părăsi țara, fiind incidente în astfel de situații dispozițiile referitoare la luarea, înlocuirea, revocarea, respectiv încetarea de drept a acestor măsuri prevăzute de art. 145 alin. 1, art. 145¹, art. 139 și art. 140 din Codul de procedură penală, spre deosebire de procedura prevăzută în art. 300² raportat la art. 160^b din același cod în legătură cu măsura arestării preventive.

Așadar, în cazul dispunerii de către judecător, în cursul urmăririi penale, a măsurii preventive a obligării învinuitului sau inculpatului de a nu părăsi localitatea sau a celei a obligării de a nu părăsi țara, legiuitorul nu a reglementat o procedură asemănătoare cu aceea prevăzută în art. 155 din Codul de procedură penală în legătură cu prelungirea duratei arestării preventive dispusă de instanță în cursul urmăririi penale, soluție determinată de caracterul excepțional al măsurii arestării preventive care, în reglementarea actuală, poate fi dispusă motivat și numai de judecător.

În această privință, nu se poate considera că s-ar aduce atingere protecției juridice a drepturilor omului, prin prelungirea de către procuror, în cursul urmăririi penale, a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea sau a celei a obligării de a nu părăsi țara, deoarece o atare prelungire se dispune numai în caz de necesitate, concretizată în împrejurarea că subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii, iar în conformitate cu art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, privind accesul liber la justiție, prelungirea nici nu este definitivă, împotriva ordonanței prin care este dispusă putându-se face plângere potrivit art. 140² din Codul de procedură penală, iar încheierile pronunțate în această privință sunt supuse recursului.

De altfel, a atribui judecătorului competența să dispună prelungirea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea sau a celei a obligării de a nu părăsi țara, în cazul în care, în cursul urmăririi penale, a luat anterior această măsură, prin aplicarea dispozițiilor art. 146 alin. 11¹ din Codul de procedură penală, ar echivala cu crearea unor noi norme de reglementare pe calea interpretării analogice a dispozițiilor existente într-o altă materie, a arestării preventive, ceea ce ar fi inadmisibil.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că măsurile preventive ale obligării de a nu părăsi localitatea sau țara, luate în cursul urmăririi penale de judecător, prin aplicarea dispozițiilor art. 146 alin. 11¹ din Codul de procedură penală sau ale art. 149¹ alin. 12 din același cod, se prelungesc de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile art. 145 alin. 2 din Codul de procedură penală, respectiv art. 145¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Măsurile preventive ale obligării de a nu părăsi localitatea sau țara, luate în cursul urmăririi penale de judecător, prin aplicarea dispozițiilor art. 146 alin. 11¹ din Codul de procedură penală și, respectiv art. 149¹ alin. 12 din același cod, se prelungesc de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile art. 145 alin. 2 din Codul de procedură penală și, respectiv art. 145¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18 februarie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 617/2003

pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează condițiile de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, denumite în continuare *aparate*.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *aparat* — mijloc de măsurare utilizat în aplicații pentru determinarea masei unui corp folosind acțiunea forței gravitaționale asupra aceluși corp și care necesită intervenția unui operator în timpul măsurării; un aparat poate servi, de asemenea, și la determinarea altor valori, mărimi, parametri și caracteristici legate de masă;

b) *introducere pe piață* — acțiunea de a face disponibil un aparat pentru prima dată, contra cost sau gratuit, în vederea distribuirii și/sau utilizării;

c) *punere în funcțiune* — utilizarea unui aparat pentru prima dată de către un utilizator final;

d) *reprezentant autorizat al producătorului* — persoană juridică împuternicită de producător să acționeze în numele său, stabilită în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.

Art. 3. — Domeniile de utilizare a aparatelor definite conform prevederilor art. 2 lit. a) se împart în două categorii:

A. Domenii de utilizare pentru următoarele aplicații:

a) determinarea masei în tranzacții comerciale;

b) determinarea masei pentru calculul unui impozit, tarif, bonus, unei taxe, penalizări, remunerații, indemnizații sau al altor tipuri similare de plată;

c) determinarea masei în scopul aplicării legilor sau a altor reglementări legale, precum și în scopul efectuării expertizelor solicitate de instanțe judecătorești;

d) determinarea masei în practica medicală, pentru cântărirea pacienților în scopul urmăririi, diagnosticării și tratamentului medical;

e) determinarea masei pentru prepararea medicamentelor în farmacie, conform prescripțiilor medicale, și pentru efectuarea analizelor în laboratoare medicale și farmaceutice;

f) determinarea prețului în funcție de masă în scopul vânzării directe către public, precum și pentru realizarea preambalatelor.

B. Domenii de utilizare pentru toate aplicațiile, altele decât cele prevăzute la lit. A.

Art. 4. — (1) Aparatele care se utilizează în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A trebuie să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(2) În cazurile în care aparatul include sau este conectat la dispozitive care nu sunt folosite pentru aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A, aceste dispozitive nu trebuie să îndeplinească cerințele esențiale.

Art. 5. — (1) Introducerea pe piață a aparatelor care corespund cerințelor aplicabile acestora din prezenta hotărâre nu poate fi restricționată.

(2) Punerea în funcțiune, în vederea utilizării în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A, a aparatelor care corespund cerințelor aplicabile acestora din prezenta hotărâre nu poate fi restricționată.

Art. 6. — (1) Aparatele pot fi introduse pe piață numai dacă îndeplinesc cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

(2) Aparatele utilizate în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A pot fi puse în funcțiune numai dacă îndeplinesc cerințele aplicabile din prezenta hotărâre, inclusiv procedurile de evaluare a conformității prevăzute la cap. II, și poartă marcajul european de conformitate CE, denumit în continuare *marcaj CE*, aplicat conform prevederilor art. 10.

Art. 7. — (1) Se consideră că aparatele îndeplinesc cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 dacă sunt conforme cu standardele române și/sau standardele naționale ale unui stat membru al Uniunii Europene care adoptă standardele europene armonizate și care acoperă cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1; numerele de referință ale standardelor europene armonizate se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Lista cuprinzând standardele române prevăzute la alin. (1) se aprobă și se actualizează prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.**)

(3) În cazul în care se constată că standardele prevăzute la alin. (1) nu acoperă în totalitate cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, Ministerul Economiei și Finanțelor aduce la cunoștință acest fapt Comitetului permanent de pe lângă Comisia Europeană, înființat în scopul aplicării procedurii de furnizare a informațiilor în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale. Dacă este necesar, în funcție de decizia comunicată de Comisia Europeană, lista cuprinzând standardele române, aprobată și actualizată prin ordinul ministrului economiei și finanțelor prevăzut la alin. (2), se modifică.

CAPITOLUL II Evaluarea conformității

Art. 8. — (1) Evaluarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 se realizează la alegerea producătorului sau a reprezentantului său autorizat, prin una dintre următoarele proceduri:

a) examinarea CE de tip, prevăzută la pct. 1 din anexa nr. 2, urmată de declararea CE de conformitate cu tipul, denumită și „asigurarea calității producției”, prevăzută la pct. 2 din anexa nr. 2, sau de verificarea CE a produsului, prevăzută la pct. 3 din anexa nr. 2;

b) verificarea CE a unității de produs, prevăzută la pct. 4 din anexa nr. 2.

*) Republicată în temeiul art. VI pct. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 321/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 27 martie 2008, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 617/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 16 iunie 2003 și a mai fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul liberei circulații a mărfurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 13 septembrie 2007.

**) A se vedea Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 365/2003 privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române din domeniul aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată care adoptă standarde europene armonizate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 26 iunie 2003.

(2) Examinarea CE de tip prevăzută la alin. (1) lit. a) nu este obligatorie pentru aparatele care nu folosesc dispozitive electronice și al căror dispozitiv de măsurare a sarcinii nu folosește un element elastic pentru echilibrarea sarcinii.

(3) Documentele și corespondența referitoare la procedurile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie elaborate în limba română sau într-o limbă acceptată de către organismul competent care evaluează conformitatea.

(4) În cazul în care aparatele le sunt aplicabile și alte reglementări tehnice care acoperă alte cerințe și care, de asemenea, prevăd aplicarea marcajului CE, acest marcaj indică faptul ca aparatele sunt conforme cu prevederile tuturor reglementărilor aplicabile.

(5) În cazul în care una sau mai multe reglementări tehnice care se aplică aparatelor permit producătorului, pe o perioadă de tranziție, să aleagă o anumită variantă de aplicare a acestor reglementări, marcajul CE va indica faptul că aparatele sunt conforme numai cu reglementările tehnice aplicate de producător. În această situație trebuie să fie date detalii privind reglementările tehnice aplicate, în documentele, notele sau instrucțiunile care sunt cerute de reglementările respective și care însoțesc aparatele.

Art. 9. — (1) Ministerul Economiei și Finanțelor notifică Comisia Europeană și celorlalte state membre ale Uniunii Europene organisme recunoscute pentru realizarea procedurilor prevăzute la art. 8, sarcinile specifice pentru care acestea au fost recunoscute și numerele de identificare atribuite anterior acestora de către Comisia Europeană.

(2) Lista organismelor notificate și sarcinile specifice pentru care aceste organisme au fost recunoscute se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene de către Comisia Europeană.

(3) Ministerul Economiei și Finanțelor recunoaște în vederea notificării organisme care îndeplinesc procedurile prevăzute la art. 8, pe baza normelor metodologice aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Criteriile minime pentru recunoașterea organismelor sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(4) Ministerul Economiei și Finanțelor retrage recunoașterea unui organism dacă organismul nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la alin. (3).

(5) Ministerul Economiei și Finanțelor informează imediat Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la retragerea notificării organismelor prevăzute la alin. (4).

CAPITOLUL III

Marcajul CE și inscripționări

Art. 10. — (1) Pentru aparatele a căror conformitate a fost stabilită, marcajul CE, precum și celelalte date suplimentare, așa cum sunt prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 4, trebuie să fie aplicate la loc vizibil, într-o formă lizibilă și de neșters.

(2) Pentru toate celelalte aparate, inscripționările prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 4 trebuie aplicate la loc vizibil, într-o formă lizibilă și de neșters.

(3) Orice alt marcaj poate fi aplicat pe aparate, cu condiția ca marcajul CE să rămână vizibil și lizibil.

(4) Este interzisă aplicarea pe aparate a marcajelor care pot induce în eroare în ceea ce privește înțelesul sau forma marcajului CE.

Art. 11. — În cazul în care un aparat, utilizat în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A, include sau este conectat la dispozitive care nu sunt supuse evaluării conformității, potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) și (2), fiecare dintre aceste dispozitive va purta un simbol care să îi restricționeze utilizarea, conform pct. 3 din anexa nr. 4. Acest simbol trebuie aplicat pe aceste dispozitive într-o formă clar vizibilă și de neșters.

CAPITOLUL IV

Supravegherea pieței

Art. 12. — (1) Organismul de supraveghere a pieței este Direcția inspecției și supravegherea pieței din cadrul Biroului Român de Metrologie Legală, denumit în continuare *BRML-SP*.

(2) *BRML-SP* va lua măsurile necesare pentru a se asigura că aparatele care au aplicat marcajul CE îndeplinesc în mod continuu cerințele ce au stat la baza aplicării marcajului.

(3) În cazurile în care consideră că aparatele care poartă marcajul CE prevăzute la pct. 2, 3 și 4 din anexa nr. 2 nu îndeplinesc cerințele din prezenta hotărâre, chiar dacă sunt instalate corect și utilizate în scopul pentru care au fost destinate, *BRML-SP* ia măsurile necesare pentru retragerea acelor aparate de pe piață sau pentru interzicerea ori restricționarea punerii lor în funcțiune și/sau introducerii pe piață.

(4) Ministerul Economiei și Finanțelor va informa Comisia Europeană cu privire la măsurile prevăzute la alin. (2), indicând motivele care au stat la baza deciziei și, în principal, dacă neconformitatea se datorează:

a) neconcordanței cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, caz în care aparatele nu corespund standardelor prevăzute la art. 7 alin. (1);

b) aplicării incorecte a standardelor prevăzute la art. 7 alin. (1);

c) deficiențelor standardelor prevăzute la art. 7 alin. (1).

(5) Ministerul Economiei și Finanțelor informează Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene în cazul în care un aparat care nu este conform poartă marcajul CE, menționând măsurile luate în această situație.

Art. 13. — Fără a încălca prevederile art. 12 alin. (3)–(5):

a) în cazul în care *BRML-SP* constată aplicarea incorectă a marcajului CE, producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia este obligat să asigure conformitatea aparatului cu prevederile referitoare la marcajul CE și să înceteze încălcarea prevederilor prezentei hotărâri;

b) când neconformitatea persistă, *BRML-SP* ia toate măsurile necesare pentru a restricționa sau a interzice introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a aparatelor respective ori pentru retragerea lor de pe piață, conform prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 14. — În cazul în care *BRML-SP* a decis restricționarea punerii în funcțiune a aparatelor, acesta are următoarele obligații:

a) să informeze în scris, în termen de 72 de ore, Ministerul Economiei și Finanțelor despre orice astfel de măsură, indicând motivele deciziei;

b) să comunice părții interesate/implicate, în termen de 48 de ore de la data luării în scris a deciziei, motivele concrete pe care se bazează decizia luată și demersurile legale ce pot fi întreprinse de partea interesată/implicată, conform legilor în vigoare, precum și termenele până la care acestea pot fi făcute.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 15. — Încălcarea dispozițiilor prezentei hotărâri atrage, în condițiile legii, răspunderea disciplinară, materială, contravențională sau penală, după caz.

Art. 16. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1) și ale art. 6, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață sau a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme;

b) nerespectarea prevederilor art. 10 și 11, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea

introducerii pe piață a aparatelor nemarcate sau marcate incorect.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit din cadrul BRML-SP.

(3) Contravenientul poate achita, imediat sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatatork făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 17. — Prevederile art. 7 alin. (3), art. 9 alin. (1) și (5) și ale art. 12 alin. (4) și (5) se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 18. — Până la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA:

a) se admite introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune și a aparatelor cu marcaj național de conformitate CS, denumit în continuare *marcaj CS*, aplicat conform prevederilor lit. g); elementele de identificare ale marcajului CS sunt prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată;

b) se interzice, în condițiile prevăzute de prezenta hotărâre, aplicarea pe același aparat a marcajului CS și a marcajului CE;

c) prevederile prezentei hotărâri referitoare la marcajul CE se aplică și marcajului CS;

d) Ministerul Economiei și Finanțelor recunoaște și desemnează organismele care realizează evaluarea conformității, conform procedurilor prevăzute la art. 8;

e) recunoașterea și desemnarea prevăzute la lit. d) se realizează având în vedere criteriile minime prevăzute în anexa nr. 3 și prevederile normelor metodologice care se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor și care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I; *)

f) lista cuprinzând organismele recunoscute, sarcinile specifice pentru care acestea au fost desemnate și numerele lor de identificare se aprobă și se actualizează prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I; **)

g) în situația în care evaluarea conformității aparatelor destinate pieței naționale se realizează prin utilizarea procedurilor prevăzute la art. 8 de către organismele prevăzute la lit. d), producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România, aplică marcajul CS;

h) marcajul CS se aplică și în situația în care evaluarea conformității aparatelor destinate pieței naționale se realizează

prin următoarea procedură: prezentarea unui certificat de examinare CE de tip valabil, cu toate completările și amendamentele, după caz, emis de organisme notificate în Uniunea Europeană, urmată de verificarea CE a produsului, prevăzută la pct. 3 din anexa nr. 2, sau de declararea CE de conformitate cu tipul, prevăzută la pct. 2 din anexa nr. 2, efectuate de către organismele desemnate conform lit. d).

Art. 19. — (1) Răspunderea producătorului sau a reprezentantului său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, privind aparatele introduse pe piață cu marcaj CS este aceeași cu cea prevăzută de prezenta hotărâre pentru produsele cu marcaj CE.

(2) Sancțiunile și măsurile prevăzute la art. 12 alin. (2) și (3), la art. 13, 14 și 15 se aplică și în cazul aparatelor introduse pe piață și/sau puse în funcțiune cu marcaj CS.

Art. 20. — (1) Până la data de 30 iunie 2004 se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a aparatelor pentru care există aprobări de model valabile, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 318/1998 privind aprobarea instrucțiunilor de metrologie legală. ***)

(2) De la data prevăzută la alin. (1) aprobările de model emise pentru aparate conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 318/1998 își pierd valabilitatea.

Art. 21. — Aparatele de cântărit cu funcționare neautomată introduse pe piață anterior datei aderării României la Uniunea Europeană și care poartă marcajul CS aplicat conform prevederilor prezentei hotărâri pot fi distribuite contra cost sau gratuit și/sau puse în funcțiune și după această dată.

Art. 22. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 23. — Prevederile prezentei hotărâri intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 24. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 749/2001 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 16 august 2001.

★

Prezenta hotărâre transpune Directiva Consiliului 90/384/CEE privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la aparatele de cântărit cu funcționare neautomată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 189 din 20 iulie 1990, modificată prin Directiva Consiliului 93/68/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 220 din 30 august 1993.

*) A se vedea Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 29/2003 pentru aprobarea unor măsuri privind recunoașterea și desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 4 august 2003.

**) A se vedea Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 34/2003 pentru aprobarea Listei organismelor recunoscute care realizează evaluarea conformității aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 30 iulie 2003, cu modificările ulterioare.

***) Hotărârea Guvernului nr. 318/1998 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 862/2004 privind aprobarea instrucțiunilor de metrologie legală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 28 iunie 2004, cu modificările ulterioare.

CERINȚE ESENȚIALE**pe care trebuie să le îndeplinească aparatele utilizate în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A din hotărâre**

Terminologia folosită în cuprinsul prezentelor cerințe esențiale este cea utilizată de Organizația Internațională de Metrologie Legală.

Observație preliminară

În cazul în care un aparat include sau este conectat la mai mult de un dispozitiv de indicare sau tipărire utilizat în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. A din hotărâre, aceste dispozitive care repetă rezultatele operației de cântărire și care nu pot influența corectă funcționare a aparatului nu trebuie să îndeplinească cerințele esențiale dacă rezultatele cântăririi sunt tipărite sau înregistrate corect și de neșters de un subansamblu al aparatului care îndeplinește cerințele esențiale și dacă rezultatele sunt accesibile celor două părți interesate în măsurare. Totuși, în cazul aparatelor utilizate pentru vânzare directă către public, dispozitivele de afișare și dispozitivele de tipărire de la vânzător și de la consumator trebuie să satisfacă cerințele esențiale.

Tabelul nr. 1 — **Clasele de exactitate**

Clasa de exactitate	Diviziunea de verificare e	Limita minimă (Min)	Numărul de diviziuni de verificare (n=Max/e)	
		Valoarea minimă	Valoarea minimă	Valoarea maximă
specială I	$0,001 \text{ g} \leq e$	100 e	50.000	—
superioară II	$0,001 \text{ g} \leq e \leq 0,05 \text{ g}$	20 e	100	100.000
	$0,1 \text{ g} \leq e$	50 e	5.000	100.000
medie III	$0,1 \text{ g} \leq e \leq 2 \text{ g}$	20 e	100	10.000
	$5 \text{ g} \leq e$	20 e	500	10.000
inferioară IIII	$5 \text{ g} \leq e$	10 e	100	1.000

Limita minimă de cântărire se reduce la 5e pentru aparatele de clasă II și III în cazul determinării unui tarif de transport.

2.2. Diviziuni

2.2.1. Valoarea diviziunii reale d și valoarea diviziunii de verificare e trebuie să fie de forma:

1×10^k , 2×10^k sau 5×10^k unități de masă,

k fiind orice număr întreg sau zero.

2.2.2. Pentru toate aparatele, altele decât cele cu dispozitive indicatoare auxiliare:

$d = e$.

2.2.3. Pentru aparatele cu dispozitive indicatoare auxiliare se aplică următoarele:

$e = 1 \times 10^k \text{ g}$

$d < e \leq 10d$,

cu excepția aparatelor de clasă I cu $d < 10^{-4} \text{ g}$, pentru care $e = 10^{-3} \text{ g}$.

3. Clasificare

3.1. Aparate cu un singur interval de cântărire

Aparatele echipate cu un dispozitiv indicator auxiliar trebuie să fie de clasă I sau II.

Pentru astfel de aparate valoarea minimă a limitei minime de cântărire pentru aceste două clase se obține din tabelul nr. 1 prin înlocuirea valorii diviziunii de verificare e , în coloana 3, cu valoarea reală a diviziunii d .

Dacă $d < 10^{-4} \text{ g}$, limita maximă de cântărire pentru clasa I poate să fie mai mică de 50.000 e.

Cerințe metrologice1. Unități de măsură a masei

Sunt admise următoarele unități de măsură:

a) unități SI: kilogram, microgram, miligram, gram, tonă;

b) unități anglo-saxone (imperiale): pound, uncie, troy ounce;

c) unități care nu fac parte din SI: carat metric pentru cântărirea pietrelor prețioase.

Sunt interzise introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune pe teritoriul României a aparatelor care să utilizeze unitățile de măsură prevăzute la lit. b).

2. Clase de exactitate

2.1. Sunt definite următoarele clase de exactitate:

— I specială

— II superioară

— III medie

— IIII inferioară.

Specificațiile pentru aceste clase sunt prevăzute în tabelul nr. 1.

3.2. Aparate cu intervale multiple de cântărire

Sunt permise intervale multiple de cântărire dacă acestea sunt clar indicate pe aparat. Fiecare interval de cântărire individual este clasificat în conformitate cu pct. 3.1. Dacă intervalele de cântărire se încadrează în clase de exactitate diferite, aparatul trebuie să satisfacă cea mai severă cerință referitoare la clasele de exactitate pe care intervalul le cuprinde.

3.3. Aparate cu diviziuni multiple

3.3.1. Aparatele cu un singur interval de cântărire pot avea câteva intervale parțiale de cântărire. În această situație aparatele sunt denumite *aparate cu diviziuni multiple*.

Aparatele cu diviziuni multiple nu vor fi echipate cu un dispozitiv de indicare auxiliar.

3.3.2. Fiecare interval parțial de cântărire (i) al unui aparat cu diviziuni multiple este definit prin:

a) valoarea diviziunii sale de verificare e_i — cu $e_{i+1} > e_i$;

b) limita sa maximă Max_i — cu $Max_r = Max$;

c) limita sa minimă Min_i — cu $Min_i = Max_{(i-1)}$ și $Min_1 = Min$, în care:

$i = 1, 2, \dots, r$;

i = indicele intervalului parțial de cântărire;

r = numărul total al intervalelor parțiale de cântărire.

Toate valorile limitelor sunt valori limită ale sarcinii nete, indiferent de valoarea tarei utilizate.

3.3.3. Intervalele parțiale de cântărire sunt clasificate conform tabelului nr. 2.

Toate intervalele parțiale de cântărire trebuie să se încadreze în aceeași clasă de exactitate, aceasta fiind clasa de exactitate a aparatului.

Tabelul nr. 2 — Aparate cu diviziuni multiple

$i = 1, 2, \dots, r$

i = indicele intervalului parțial de cântărire

r = numărul total al intervalelor parțiale de cântărire

Clasa de exactitate	Diviziunea de verificare e	Limita minimă (Min)	Numărul de diviziuni de verificare	
		Valoarea minimă	Valoarea minimă* [$n = \text{Max}_i/e_{(i+1)}$]	Valoarea maximă [$n = \text{Max}_i/e_i$]
specială I	$0,001 \text{ g} \leq e_i$	$100 e_1$	50.000	—
superioară II	$0,001 \text{ g} \leq e_i \leq 0,05 \text{ g}$	$20 e_1$	5.000	100.000
	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	$50 e_1$	5.000	100.000
medie III	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	$20 e_1$	500	10.000
inferioară IIII	$5 \text{ g} \leq e_i$	$10 e_1$	50	1.000

*) Pentru $i = r$ în coloana corespunzătoare din tabelul nr. 1 se înlocuiește e cu e_r .

4. Exactitatea

4.1. La implementarea procedurilor prevăzute la art. 8 din hotărâre eroarea indicației nu trebuie să depășească eroarea de încadrare maximă tolerată, așa cum este prevăzută în tabelul

nr. 3. În cazul indicației numerice eroarea indicației trebuie corectată cu eroarea de rotunjire.

Eroarea maximă tolerată se aplică la valoarea netă și la valoarea tarei, pentru sarcinile admise (posibile), cu excepția valorilor de tară preselecate.

Tabelul nr. 3 — Erori tolerate

Pentru sarcini m exprimate în diviziuni de verificare e				Erori tolerate
clasa I	clasa II	clasa III	clasa IIII	
$0 \leq m \leq 50.000e$	$0 \leq m \leq 5.000e$	$0 \leq m \leq 500e$	$0 \leq m \leq 50 e$	$\pm 0,5e$
$50.000 e < m \leq 200.000e$	$5.000 e < m \leq 20.000 e$	$500 e < m \leq 2.000 e$	$50 e < m \leq 200 e$	$\pm 1,0 e$
$200.000 e < m$	$20.000 e < m \leq 100.000 e$	$2.000 e < m \leq 10.000 e$	$200 e < m \leq 1.000 e$	$\pm 1,5 e$

4.2. Erorile tolerante în funcționare sunt duble față de erorile tolerante prevăzute la pct. 4.1.

5. Rezultatele de cântărire ale unui aparat trebuie să fie repetabile și trebuie să fie reproductibile de către alte dispozitive de indicare utilizate și cu alte metode de echilibrare folosite.

Rezultatele de cântărire trebuie să fie suficient de insensibile la schimbările de poziție ale sarcinii pe receptorul de sarcină.

6. Aparatul trebuie să fie sensibil la mici variații ale sarcinii.

7. Factori de influență și timp

7.1. Aparatele de clasă II, III și IIII care pot fi utilizate în poziții înclinate trebuie să fie suficient de insensibile la înclinarea care poate exista în condiții normale de instalare.

7.2. Aparatele trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în intervalul de temperatură specificat de producător. Valoarea acestui interval trebuie să fie cel puțin egală cu:

- 5°C pentru un aparat de clasă I;
- 15°C pentru un aparat de clasă II;
- 30°C pentru un aparat de clasă III și IIII.

În absența specificațiilor producătorului aparatele trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în domeniul de temperatură: -10°C ... +40°C.

7.3. Aparatele alimentate de la rețeaua de energie electrică trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în condițiile de fluctuație normală a sursei de alimentare.

Aparatele care funcționează cu alimentare de la baterie trebuie să indice dacă tensiunea scade sub valoarea minimă cerută și trebuie, în aceste condiții, să continue să funcționeze corect sau să se oprească automat din funcționare.

7.4. Aparatele electronice, cu excepția celor de clasă I și II, dacă $e < 1 \text{ g}$, trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în condiții de umiditate relativă înaltă, la limita superioară a intervalului lor de temperatură.

7.5. Încărcarea cu o sarcină a unui aparat de clasă II, III sau IIII, pentru o perioadă mare de timp, trebuie să aibă o influență neglijabilă asupra indicației (la acea sarcină) sau asupra indicării zeroului, imediat după descărcarea sarcinii.

7.6. În alte condiții aparatele trebuie fie să își continue funcționarea corectă, fie să se oprească automat din funcționare.

Proiectare și fabricație

8. Cerințe generale

8.1. Proiectarea și fabricația aparatelor trebuie să fie astfel făcute încât aparatele să își păstreze calitățile metrologice când sunt corect utilizate și instalate și când sunt utilizate într-un mediu pentru care au fost proiectate. Aparatul trebuie să indice valoarea masei.

8.2. Când sunt expuse la perturbații, aparatele electronice nu trebuie să fie afectate de defecte semnificative sau, când acestea apar, trebuie să le detecteze automat și să le indice.

În condițiile detecției automate a unui defect semnificativ, aparatele electronice trebuie să producă o alarmă vizuală sau auditivă care să continue până când utilizatorul ia măsurile corective sau până la dispariția defectului.

8.3. Cerințele menționate la pct. 8.1 și 8.2 trebuie să fie îndeplinite în mod continuu pe o perioadă de funcționare care este normală din punctul de vedere al utilizării corecte a aparatului.

Dispozitivele electronice digitale trebuie să exercite întotdeauna un control adecvat asupra funcționării corecte a procesului de măsurare, asupra facilităților de indicare și asupra stocării și transferului tuturor datelor.

În condițiile detecției automate a unei erori de durabilitate semnificative, aparatele electronice trebuie să producă o alarmă vizuală sau auditivă care să continue până când utilizatorul va lua măsuri corective sau până la dispariția erorii.

8.4. Calitățile metrologice ale unui aparat electronic nu trebuie să fie influențate nefavorabil când este conectat la un echipament extern printr-o interfață corespunzătoare.

8.5. Aparatele nu trebuie să aibă particularități susceptibile a favoriza utilizarea lor frauduloasă, iar posibilitățile de funcționare greșită neintenționată trebuie să fie minime.

Componentele care nu trebuie să fie demontate sau reglate de utilizator trebuie să fie prevăzute cu un sistem de asigurare împotriva unor asemenea acțiuni.

8.6. Aparatele trebuie proiectate astfel încât să permită executarea rapidă a controalelor obligatorii prevăzute în hotărâre.

9. Indicarea rezultatelor cântăririi și a altor valori de cântărire
Indicarea rezultatelor cântăririi și a altor valori de cântărire trebuie să fie exactă, neambiguă și neînșelătoare, iar dispozitivul de indicare trebuie să permită o citire ușoară a indicației, în condiții normale de utilizare.

Denumirile și simbolurile unităților de măsură prevăzute la pct. 1 sunt cele ale unităților legale de masă (cu completarea simbolului pentru caratul metric, respectiv *ct*). Indicarea rezultatului cântăririi trebuie să fie imposibilă peste $Max + 9e$.

Un dispozitiv indicator auxiliar este permis numai la dreapta semnului zecimal. Un dispozitiv pentru extensia indicației se poate folosi numai temporar, iar tipărirea trebuie să fie oprită pe durata funcționării lui.

Se pot afișa și indicații secundare, cu condiția ca acestea să nu fie confundate cu indicațiile primare.

10. Tipărirea rezultatelor cântăririi și a altor valori de cântărire
Rezultatele tipărite trebuie să fie corecte, identificate în mod corespunzător și neambigue. Tipărirea trebuie să fie clară, lizibilă, de neșters și durabilă.

11. Reglarea la nivel

Atunci când este cazul, aparatele vor fi prevăzute cu un dispozitiv de reglare la nivel și cu un indicator de nivel suficient de sensibil pentru a permite instalarea corespunzătoare.

12. Aducerea la zero

Aparatele pot fi prevăzute cu dispozitive de aducere la zero. Funcționarea acestor dispozitive trebuie să realizeze cu exactitate aducerea la zero și să nu dea rezultate de măsurare incorecte.

13. Dispozitive de tară și dispozitive de predeterminare a tării

Aparatele pot avea unul sau mai multe dispozitive de tară și preselecție a tării. Funcționarea acestor dispozitive trebuie să realizeze cu exactitate aducerea la zero și să asigure o cântărire netă corectă.

Funcționarea dispozitivului de predeterminare a tării trebuie să asigure o determinare corectă a valorii nete calculate.

14. Cerințe adiționale impuse aparatelor utilizate pentru vânzare directă către public, cu limita maximă de cântărire mai mică sau egală cu 100 kg

Aparatele utilizate pentru vânzare directă către public trebuie să afișeze toate informațiile esențiale despre operația de cântărire și, în cazul aparatelor care indică prețul, trebuie să îi indice clar clientului calculul prețului produsului pe care îl cumpără.

Suma de plată, dacă este indicată, trebuie să fie exactă.

Aparatele care calculează prețul trebuie să afișeze indicațiile esențiale într-un interval de timp suficient de lung pentru a i se permite clientului citirea lor corectă.

Aparatele care calculează prețul pot efectua și alte funcții în afara cântăririi pe articol și a calculării prețului, cu condiția ca toate indicațiile referitoare la ansamblul tranzacțiilor să fie imprimate clar, fără ambiguități, și să fie aranjate convenabil pe un bon sau pe o etichetă destinată clientului.

Caracteristicile aparatelor nu trebuie să permită apariția în mod direct sau indirect a unor indicații a căror interpretare nu este ușoară ori directă.

Aparatele trebuie construite astfel încât să fie asigurată protecția consumatorilor împotriva oricărei tranzacții incorecte datorate proastei lor funcționări.

Nu sunt permise dispozitive auxiliare de indicare sau dispozitive de extindere a indicației.

Dispozitivele suplimentare sunt admise numai dacă ele nu conduc la o utilizare frauduloasă.

Aparatele similare cu cele utilizate în mod normal pentru vânzare directă către public, care nu satisfac cerințele din această secțiune, trebuie să aibă lângă afișaj o inscripționare imposibil de șters: „*Interzis pentru vânzare directă către public.*”

15. Aparate pentru etichetarea prețului

Aparatele pentru etichetarea prețului trebuie să corespundă cerințelor pentru aparatele de indicare a prețului, utilizate pentru vânzare directă către public, în măsura în care aceste cerințe sunt aplicabile aparatelor respective. Nu se admite imprimarea unei etichete cu prețul dacă măsurarea se efectuează sub limita minimă de cântărire.

ANEXA Nr. 2

MODULE DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

1. Examinarea CE de tip

1.1. Examinarea CE de tip este procedura prin care un organism notificat verifică și certifică faptul că un aparat reprezentativ dintr-o producție luată în considerare îndeplinește cerințele din hotărâre aplicabile acestuia.

1.2. Solicitarea pentru examinarea de tip trebuie adresată de producător sau de către reprezentantul său autorizat unui singur organism notificat, ales de el.

Solicitarea trebuie să cuprindă:

a) denumirea și sediul producătorului, precum și denumirea și sediul reprezentantului autorizat, dacă solicitarea este făcută de acesta din urmă;

b) o declarație scrisă că solicitarea nu a mai fost făcută și altui organism notificat;

c) documentația tehnică prevăzută la pct. 6.

Solicitantul va pune la dispoziție organismului notificat un aparat reprezentativ pentru producția respectivă, denumit în continuare *tip*.

1.3. Organismul notificat:

1.3.1. examinează documentația tehnică și verifică dacă tipul a fost fabricat în concordanță cu aceasta;

1.3.2. stabilește de comun acord cu solicitantul locul de desfășurare a examinării și/sau de efectuare a probelor;

1.3.3. efectuează sau dispune să se efectueze examinarea și/sau încercările corespunzătoare pentru a verifica dacă soluțiile adoptate de producător îndeplinesc cerințele esențiale, atunci când standardele la care se face referire în art. 7 din hotărâre nu au fost aplicate;

1.3.4. efectuează sau dispune să se efectueze examinarea și/sau încercările corespunzătoare pentru a verifica dacă, atunci când producătorul a ales să aplice standardele prevăzute la art. 7 din hotărâre, acestea au fost aplicate efectiv, asigurând astfel conformitatea cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

1.4. Când tipul îndeplinește cerințele din hotărâre, organismul notificat va elibera solicitantului un certificat de examinare CE de tip. Certificatul trebuie să conțină concluziile examinării, condiționări ale valabilității acestuia, dacă există, date suficiente pentru identificarea aparatului aprobat și, dacă este necesar, o descriere a funcționării lui. Toate elementele tehnice relevante, de exemplu desene și scheme de conexiuni, trebuie să fie anexate certificatului de examinare CE de tip.

Certificatul are o perioadă de valabilitate de 10 ani de la data emiterii lui și poate fi reînnoit pentru perioade ulterioare de câte 10 ani.

În eventualitatea unor schimbări fundamentale în proiectarea aparatului, cum sunt modificările efectuate ca rezultat al aplicării

unor tehnologii noi, valabilitatea certificatului poate fi limitată la o perioadă de 2 ani și se poate extinde cu încă 3 ani.

1.5. Fiecare organism notificat pune periodic la dispoziția Ministerului Economiei și Finanțelor și statelor membre ale Uniunii Europene listele complete cuprinzând:

- a) solicitările primite pentru examinarea CE de tip;
- b) certificatele de examinare CE de tip eliberate;
- c) cererile de examinare CE de tip refuzate;
- d) completările și amendamentele referitoare la documente deja eliberate.

Fiecare organism notificat trebuie să informeze de îndată Ministerul Economiei și Finanțelor și statele membre ale Uniunii Europene despre retragerea certificatelor de examinare CE de tip. Ministerul Economiei și Finanțelor va pune aceste informații la dispoziția organismelor pe care le-a notificat.

1.6. Celelalte organisme notificate pot primi copii de pe certificatele de examinare CE de tip, împreună cu anexele lor, la cerere.

1.7. Solicitantul trebuie să informeze de îndată organismul notificat care a eliberat certificatul de examinare CE de tip despre orice modificare a tipului aprobat.

În cazul în care modificările tipului aprobat influențează conformitatea cu cerințele esențiale prevăzute în hotărâre sau cu condițiile de funcționare prescrise ale aparatului respectiv, aceste modificări trebuie să primească o aprobare suplimentară de la organismul notificat care a eliberat certificatul de examinare CE de tip. Această aprobare suplimentară se acordă sub forma unei completări la certificatul de examinare CE de tip.

2. Declararea CE de conformitate cu tipul (asigurarea calității producției)

2.1. Declararea CE de conformitate cu tipul (asigurarea calității producției) este procedura prin care producătorul care îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 2.2 asigură și declară că aparatele respective sunt conforme, când este cazul, cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și satisfac cerințele din hotărâre aplicabile acestora.

Producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să aplice pe fiecare aparat marcajul CE și inscripționările prevăzute în anexa nr. 4 și să întocmească în scris o declarație de conformitate.

Marcajul CE trebuie să fie însoțit de numărul de identificare a organismului notificat, responsabil pentru supravegherea CE prevăzută la pct. 2.4.

2.2. Producătorul trebuie să aibă implementat în mod corespunzător un sistem al calității, așa cum se prevede la pct. 2.3, și trebuie să se supună unei supravegheri CE, conform prevederilor pct. 2.4.

2.3. Sistemul calității

2.3.1. Producătorul trebuie să adreseze unui organism notificat o solicitare pentru aprobarea propriului sistem al calității. Această solicitare va cuprinde:

- a) un angajament de îndeplinire a obligațiilor ce decurg din aprobarea sistemului calității;
- b) un angajament de menținere a sistemului calității aprobat, care să îi asigure în mod continuu adecvarea și eficiența necesare.

Producătorul trebuie să pună la dispoziție organismului notificat toate informațiile relevante, în special documentația sistemului calității și documentația de proiectare a aparatului.

2.3.2. Sistemul calității trebuie să asigure conformitatea aparatelor cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele din hotărâre aplicabile acestora.

Toate elementele, cerințele și prevederile adoptate de producător trebuie să fie documentate, stabilite într-o manieră ordonată și sistematică, sub forma regulilor, procedurilor și instrucțiunilor scrise. Documentația acestui sistem al calității trebuie să asigure o înțelegere corectă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor cu privire la calitate. Sistemul calității trebuie să conțină în special o descriere adecvată a următoarelor:

a) obiectivele legate de calitate și de structura organizatorică a societății comerciale, responsabilitățile și atribuțiile conducerii acesteia cu privire la calitatea produsului;

b) procesul de fabricație, tehnicile de control și de asigurare a calității, precum și măsurile sistematice ce vor fi folosite;

c) examinările și probele ce vor fi executate înainte, în timpul și după fabricație și frecvența cu care vor fi executate;

d) mijloacele de supraveghere a realizării calității cerute a produsului și a operabilității efective a sistemului calității.

2.3.3. Organismul notificat trebuie să examineze și să evalueze sistemul calității pentru a determina dacă sunt respectate cerințele prevăzute la pct. 2.3.2. Se consideră conforme cu aceste cerințe acele sisteme ale calității care implementează standardele armonizate corespunzătoare.

Organismul notificat trebuie să comunice decizia sa producătorului și să informeze despre aceasta celelalte organisme notificate. Comunicarea către producător trebuie să conțină concluziile examinării și, în eventualitatea refuzului, justificarea deciziei.

2.3.4. Producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității despre orice reactualizare a acestuia, determinată de schimbările survenite datorită noilor tehnologii utilizate și noilor concepții de calitate sau altor cauze.

2.3.5. Orice organism notificat trebuie să informeze de îndată celelalte organisme notificate cu privire la această decizie.

2.4. Supravegherea CE

2.4.1. Scopul supravegherii CE este să asigure că producătorul îndeplinește corespunzător obligațiile ce decurg din aprobarea sistemului calității.

2.4.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat, în scopul inspecției, la locurile de producție, control, încercare și depozitare și trebuie să furnizeze acestuia toate informațiile necesare, în special:

a) documentația sistemului calității;

b) documentația tehnică;

c) înregistrările privind calitatea, de exemplu: rapoarte de inspecție, date cu privire la încercări și etalonări, rapoarte de calificare a personalului implicat și altele asemenea.

Organismul notificat are obligația să efectueze periodic audituri pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității; el va înainta producătorului un raport de audit.

Organismul notificat poate întreprinde și vizite inopinate la producător. În timpul acestor vizite organismul notificat poate efectua audituri complete sau parțiale. Organismul notificat trebuie să înainteze producătorului un raport cu privire la vizita efectuată sau, acolo unde este cazul, un raport de audit.

2.4.3. Organismul notificat trebuie să se asigure că producătorul menține și aplică sistemul calității aprobat.

3. Verificarea CE a produsului

3.1. Verificarea CE a produsului este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia asigură și declară că aparatele care au fost verificate potrivit prevederilor pct. 3.3 sunt conforme, când este cazul, cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și satisfac cerințele din hotărâre aplicabile acestora.

3.2. Producătorul va lua toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație să asigure conformitatea aparatelor cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele din hotărâre aplicabile acestora.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia trebuie să aplice marcajul CE pe fiecare aparat și să întocmească în scris o declarație de conformitate.

3.3. Organismul notificat trebuie să efectueze examinările și încercările necesare în scopul verificării conformității aparatului cu cerințele din hotărâre, prin examinarea și încercarea fiecărui aparat, conform prevederilor pct. 3.5.

3.4. Pentru aparatele prevăzute la art. 8 alin. (2) din hotărâre, care nu se supun examinării CE de tip, documentația tehnică prevăzută la pct. 6 trebuie să fie pusă la dispoziție organismului notificat, în cazul în care acesta o solicită.

3.5. Verificarea prin controlul și încercarea fiecărui aparat

3.5.1. Fiecare aparat va fi examinat și se vor efectua încercările corespunzătoare, astfel cum se prevede în standardele menționate la art. 7 din hotărâre, sau încercări echivalente, în vederea verificării conformității aparatului cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele din hotărâre aplicabile acestuia.

3.5.2. Organismul notificat va aplica sau va dispune aplicarea numărului său de identificare pe fiecare aparat a cărui conformitate cu cerințele a fost stabilită și va elabora în scris un certificat de conformitate referitor la încercările efectuate.

3.5.3. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia va lua măsurile necesare pentru a putea furniza la cerere certificatele de conformitate eliberate de organismul notificat.

4. Verificarea CE a unității de produs

4.1. Verificarea CE a unității de produs este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia asigură și declară că aparatul, proiectat special pentru o aplicație anume, pentru care s-a emis certificatul prevăzut la pct. 4.2, corespunde cerințelor din hotărâre aplicabile acestuia.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia va aplica marcajul CE pe aparat și va întocmi în scris o declarație de conformitate.

4.2. Organismul notificat va examina aparatul și va efectua încercările necesare conform standardelor prevăzute la art. 7 din hotărâre sau va efectua încercări echivalente, pentru a garanta conformitatea cu cerințele relevante din hotărâre.

Organismul notificat va aplica sau va dispune aplicarea numărului său de identificare pe aparatul a cărui conformitate cu cerințele a fost stabilită și va elabora în scris un certificat de conformitate referitor la încercările efectuate.

4.3. Documentația tehnică referitoare la proiectarea aparatului, prevăzută la pct. 6, are scopul să permită evaluarea conformității cu cerințele din hotărâre și înțelegerea proiectării, fabricației și funcționării aparatului. Documentația tehnică trebuie să fie pusă la dispoziție organismului notificat.

4.4. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia va lua măsurile necesare pentru a putea furniza, la cerere, certificatele de conformitate eliberate de organismul notificat.

5. Prevederi comune

5.1. Procedurile de evaluare a conformității prevăzute la pct. 2, 3 și 4 pot fi făcute la locul de producție sau în alte locuri diferite de locul în care se utilizează aparatul, dacă transportul la locul de utilizare nu necesită demontări ale aparatului, dacă punerea în funcțiune la locul de utilizare nu necesită asamblarea aparatului sau alte operațiuni tehnice de instalare care pot afecta performanțele aparatului și dacă valoarea constantei gravitaționale la locul de punere în funcțiune este luată în considerare sau dacă performanțele aparatului sunt insensibile la variația câmpului gravitațional. În toate celelalte cazuri ele trebuie făcute la locul de utilizare a aparatului.

5.2. Dacă performanțele aparatului sunt sensibile la variațiile câmpului gravitațional, procedurile la care se face referire la

pct. 5.1 pot fi aplicate în două etape. Etapa a doua trebuie să cuprindă toate examinările și încercările care au rezultatele dependente de constanta câmpului gravitațional, iar prima etapă trebuie să cuprindă toate celelalte examinări și încercări. A doua etapă trebuie efectuată la locul de utilizare a aparatului. În acest caz, prin expresia *la locul de utilizare a aparatului* se înțelege în zona de câmp gravitațional de utilizare a aparatului.

5.3.1. În cazul în care un producător a optat pentru realizarea în două etape a uneia dintre procedurile menționate la pct. 5.1 și dacă aceste două etape sunt efectuate de părți diferite, un aparat care a fost supus primei etape a procedurii respective trebuie să aibă inscripționat numărul de identificare a organismului notificat implicat în această etapă.

5.3.2. Partea care a executat prima etapă a procedurii trebuie să elibereze pentru fiecare aparat un certificat care să conțină datele necesare de identificare a acestuia și să specifice examinările și încercările pe care le-a efectuat.

Partea care execută a doua etapă a procedurii trebuie să efectueze acele examinări și încercări care nu au fost executate.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia va lua măsurile necesare pentru a putea furniza la cerere certificatele de conformitate eliberate de organisme notificat.

5.3.3. Producătorul care a ales în prima etapă declararea CE de conformitate cu tipul (asigurarea calității producției) va putea utiliza fie aceeași procedură în etapa a doua, fie să continue în etapa a doua cu procedura de verificare CE a produsului.

5.3.4. Marcajul CE trebuie aplicat pe aparat la încheierea etapei a doua, împreună cu numărul de identificare a organismului notificat implicat în etapa a doua.

6. Documentația tehnică

Documentația tehnică a aparatului va conține informații care să permită înțelegerea proiectului, fabricația și funcționarea aparatului, precum și efectuarea evaluării conformității aparatului cu cerințele din hotărâre.

Documentația tehnică va conține următoarele documente necesare pentru evaluarea conformității:

- a) o descriere generală a tipului aparatului;
- b) proiecte de execuție, planuri de fabricație și scheme cu componente, subsansambluri, circuite și altele asemenea;
- c) descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea proiectelor și schemelor prevăzute la lit. b), incluzând modul de funcționare a aparatului;
- d) o listă cuprinzând standardele prevăzute la art. 7 din hotărâre, aplicate în întregime sau parțial, și descrierea soluției adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale atunci când aceste standarde nu au fost aplicate;
- e) rezultatele calculului făcute la proiectare, rezultatele examinărilor și altele asemenea;
- f) rapoarte de încercări;
- g) certificate de examinare CE de tip și rezultatele încercărilor relevante ale aparatelor care conțin părți identice cu cele din proiect.

ANEXA Nr. 3

CRITERII MINIME pentru recunoașterea organismelor

Criteriile minime aplicate de Ministerul Economiei și Finanțelor pentru recunoașterea organismelor care îndeplinesc atribuțiile privind procedurile prevăzute în art. 8 din hotărâre sunt următoarele:

1. Organismele care solicită recunoașterea trebuie să dispună de personalul, de mijloacele și de echipamentele necesare.

2. Personalul organismelor care solicită recunoașterea trebuie să aibă competențe tehnice și să dovedească integritate profesională.

3. Organismele care solicită recunoașterea trebuie să lucreze într-o manieră independentă față de orice medii și

grupuri sau față de orice persoane care au un interes direct ori indirect în domeniul aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, cu privire la efectuarea încercărilor, pregătirea rapoartelor, eliberarea certificatelor și supravegherea impusă de hotărâre.

4. Personalul organismelor care solicită recunoașterea trebuie să păstreze secretul profesional.

5. Organismele care solicită recunoașterea trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru cazul în care răspunderea nu revine statului potrivit legii.

Ministerul Economiei și Finanțelor trebuie să verifice periodic îndeplinirea condițiilor prevăzute la pct. 1 și 2.

MARCAJE ȘI INSCRIȚIONĂRI

1. Aparatele care fac obiectul unei proceduri de evaluare a conformității potrivit anexei nr. 2

1.1. Aceste aparate trebuie să aibă aplicate:

a) — marcajul CE, care include simbolul CE așa cum este descris la pct. 1.6, urmat de ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat;

— numărul/numerele de identificare a organismului/organismelor notificat/notificate care a/au făcut supravegherea CE sau verificarea CE.

Marcajul menționat mai sus și inscripționările trebuie aplicate pe aparat distinct, grupate împreună;

b) etichetă cu fond verde, de formă pătrată, cu dimensiunile de cel puțin 12,5 mm x 12,5 mm, cu litera „M” imprimată în negru;

c) următoarele inscripționări:

— numărul certificatului de examinare CE de tip, unde este cazul;

— sigla sau denumirea producătorului;

— clasa de exactitate, inclusă într-un oval sau între două linii paralele orizontale unite prin două jumătăți de cerc;

— limita maximă de cântărire sub forma *Max* ...;

— limita minimă de cântărire sub forma *Min* ...;

— diviziunea de verificare sub forma $e = \dots$;

— ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat marcajul CE;

și în plus, când este cazul:

— numărul seriei aparatului;

— pentru aparatele construite din unități separate care se asamblază, marca de identificare pe fiecare subansamblu;

— diviziunea de verificare, dacă $d < e$, sub forma $d = \dots$;

— efectul maxim aditiv de tară, sub forma $T = + \dots$;

— efectul maxim substractiv de tară, dacă este diferit de *Max*, sub forma $T = - \dots$;

— valoarea diviziunii tarei, dacă este diferită de d , sub forma $d_T = \dots$;

— sarcina limită (atunci când constructorul a prevăzut o limită mai mare decât $Max + T$), sub forma $Lim = \dots$;

— limitele particulare de temperatură între care aparatul satisface condițiile de bună funcționare, sub forma... °C/...°C;

— raportul dintre receptoarele de greutate și sarcină.

1.2. Aparatele trebuie să aibă facilități corespunzătoare pentru aplicarea marcajului CE și/sau aplicarea inscripționărilor. Marcajul și inscripționările trebuie aplicate astfel încât să fie imposibilă îndepărtarea lor de pe aparat fără distrugerea acestora. Marcajul și inscripționările trebuie să fie vizibile atunci când aparatul este în poziția sa normală de funcționare.

1.3. Când se folosește o plăcuță cu inscripționări, ea trebuie să permită sigilarea sa, cu excepția cazului în care nu poate fi înlocuită fără a fi distrusă. Dacă plăcuța este sigilabilă, trebuie să fie posibilă aplicarea pe ea a unei mărci de control.

1.4. Inscripționările *Max*, *Min*, e și d trebuie, de asemenea, plasate lângă afișaj.

1.5. Fiecare dispozitiv de măsurare a sarcinii, care este sau poate fi conectat la unul sau mai multe receptoare de sarcină, trebuie să aibă inscripționările referitoare la receptoarele de sarcină respective.

1.6. Marcajul CE conține inițialele „CE” cu forma prezentată în figura următoare:

1.6.1. În cazul în care marcajul trebuie să fie mărit sau micșorat, este necesar să se respecte proporțiile prezentate în schița de mai sus.

1.6.2. Diversele componente ale marcajului CE trebuie să aibă aceeași dimensiune pe verticală, dar aceasta nu trebuie să fie mai mică de 5 mm.

2. Alte aparate

Aparatele utilizate în aplicațiile prevăzute la art. 3 lit. B din hotărâre trebuie să aibă inscripționate:

a) sigla sau denumirea producătorului;

b) limita maximă de cântărire, sub forma *Max*....

Aceste aparate nu trebuie să aibă eticheta la care se face referire la pct. 1.1 lit. b).

3. Simbolul de utilizare restrictivă specificat la art. 11 din hotărâre

Simbolul de utilizare restrictivă este reprezentat prin litera „M” colorată în negru, tăiată de două diagonale care se intersectează. Acest simbol este tipărit pe o etichetă cu fond roșu, de forma unui pătrat cu laturile de cel puțin 25 mm x 25 mm.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 322905